

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2021 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. kwotę 2.967,88 zł (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 grudnia 2019 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. kwotę 706,65 zł (siedemset sześć złotych sześćdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu części;
4. nakazuje zwrócić z funduszy Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. kwotę 275,45 zł (dwieście siedemdziesiąt pięć złotych czterdzieści pięć groszy) tytułem nadpłaconej zaliczki na bieżąco uiszczonej w dniu 16 listopada 2020 roku zaksięgowanej pod pozycją 500067114115.

Sygn. akt VIII C 87/20

UZASADNIENIE

W dniu 28 stycznia 2020 roku powód (...) Sp. z o.o. w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. powództwo o zapłatę kwoty 3.422,98 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24.12.2019 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, iż w ramach prowadzonej działalności powód, będący autoryzowanym serwisem naprawczym marki R. i D., dokonał naprawy pojazdu marki D. L. nr rej. (...). Z tytułu przeprowadzonej naprawy powód wystawił fakturę, w zakresie której pozwany uznał wszystkie wymienione w niej czynności, obniżył jednak stawkę za rbg, oraz dokonał nieuzasadnionych korekt, ponadto zakwestionował koszty obsługi szkody oraz mycia pojazdu, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...).

(pozew k. 5-8)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu

pełnomocnik wyjaśnił, że stosowane przez powoda stawki za rbg są zawyżone i nie mają rynkowego charakteru, jak również zakwestionował wysokość kosztów dotyczących obsługi administracyjnej szkody, mycia pojazdu przed i po naprawie

(odpowiedź na pozew k. 61-64)

Na rozprawie w dniu 11 maja 2021 roku pełnomocnicy stron nie stawili się.

(protokół rozprawy k. 119)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki R. i D.. W ramach wykonywanych napraw pojazdów powód stosuje jedynie lakiery marki p. (...) oraz (...), nie stosuje natomiast produktów firmy (...)/N..

(wyciąg z kontraktu handlowego k. 35, wyciąg z umowy współpracy k. 36, oświadczenie k. 37, okoliczności bezsporne)

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki d. (...) o nr rej. . (...), Szkoda była likwidowana w ramach zawartej umowy ubezpieczenia AC z pozwanym ubezpieczycielem.

W dniu 26 listopada 2019 roku powód nabył od poszkodowanego wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego z tytułu naprawy pojazdu.

W związku z wykonaną naprawą powód wystawił w dniu 9 grudnia 2019 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 17.418,74 zł. z terminem płatności na dzień 23 grudnia 2019 roku Pozwany zweryfikował fakturę w zakresie stawki za rbg obniżając ją z kwoty 200 zł do kwoty 150 zł, ponadto zastosował współczynnik odchylenia dla materiałów lakierniczych na poziomie 121% oraz zakwestionował koszty związane z obsługą szkody oraz myciem pojazdu. Pozwany wypłacił powodowi z tytułu likwidowanej szkody kwotę 13.995,76 zł brutto.

W wiadomości email z dnia 24 grudnia 2019 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty brakującej kwoty 3.422,98 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy blacharsko-lakierniczej pojazdu marki D. L..

(faktura k. 12-13, wydruk wiadomości email k. 14, zlecenie naprawy k. 15, upoważnienie k. 16, umowa cesji k. 18, kalkulacja naprawy k. 22-26).

Stawka za roboczogodzinę obowiązująca w powodowym warsztacie była stawką rynkową funkcjonującą na rynku lokalnym w autoryzowanych serwisach innych marek. Z uwag na wiek pojazdu istniała uzasadniona i niezbędna potrzeba naprawienia go w autoryzowanym serwisie. Uzasadnione koszty na prawy pojazdu marki D. o nr rej. (...) po szkodzie z dnia 19 listopada 2019 roku wyniosły kwotę 16.963,64 zł. Koszty te obejmują również koszty związane z myciem pojazdu oraz obsługą administracyjną szkody.

(pisemna opinia biegłego. J. S. k. 89-98).

Zgodnie z Komunikatem nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku, odpowiednie przygotowanie pojazdu do procesu naprawy poprzez umycie jego karoserii jest bardzo istotną czynnością, pozwala bowiem na ocenę stanu nadwozia pod kątem bezspornego określenia obszaru uszkodzeń. Wytyczne eksperckich firm certyfikujących jakość i standard napraw jednoznacznie nakazują, że samochód przed rozpoczęciem prac musi być czysty. Jednocześnie pełna ocena jakości wykonanej pracy przez serwis i klienta możliwa jest wyłącznie po myciu pojazdu. Stosownie do rekomendacji nr 3 każdorazowo przed rozpoczęciem naprawy powypadkowej należy poddać samochód procesowi mycia zewnętrznego w czasie 0,3 rbg, natomiast przed zakończeniem naprawy samochodu konieczne jest umycie karoserii i odkurzenie wnętrza pojazdu w czasie 0,5 rbg. W komunikacie, w ramach rekomendacji nr 4, przyjęto ponadto, że w przypadku, gdy serwis wykonuje czynności związane z przyjęciem szkody oraz jej procedowaniem należy naliczyć koszt tych czynności rozliczany ryczałtem w wysokości 2 rbg.

(Komunikat nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w przeważającej części w zakresie należności głównej w całości co do roszczenia odsetkowego.

W myśl przepisu art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zaś zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy, zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody – odpowiada za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym kosztom usunięcia skutków wypadku, ograniczona jest jedynie kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 k.c., art. 36 ustawy).

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki D. L. nr rej. (...), stanowiącego własność M. S., jak również okoliczność, iż w jego dacie posiadał on ubezpieczenie autocasco w pozwanym Towarzystwie (...) w wariantcie serwis w kwocie brutto

Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę.

Osią sporu w niniejszej sprawie była wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało szkodę w przedmiotowym pojeździe w wysokości 16.963,64 zł. Wartość ta została również ustalono zgodnie z obowiązującą umową ubezpieczenia między pozwanym ubezpieczycielem a ubezpieczonym, który na mocy cesji wierzytelności przekazał ją na rzecz strony powodowej. Pozwany ubezpieczyciel przeprowadzając postępowanie likwidacyjne wypłacił jedynie kwotę 13.995,76 zł brutto, bezpodstawnie zaniżając wysokość tego odszkodowania.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowy pojazd, z tytułu czego wystawił fakturę VAT. Obowiązkiem powoda była udowodnienia wysokości kosztów naprawy, co w przeważającej części powód uczynił.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.967,88 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 grudnia 2019 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części. Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.). W omawianej sprawie powód wystawił pozwanemu fakturę VAT z terminem zapłaty przypadającym na dzień 23 grudnia 2019 roku. Pozwany mimo wezwania nie uiścił brakującej części odszkodowania. Wobec powyższego roszczenie powoda stało się wymagalne od dnia 24 grudnia 2019 roku i od tej daty Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 100 k.p.c. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 706,65 zł. Stosując zasadę stosunkowego ich rozdzielenia.

Koszty procesu łącznie wyniosły kwotę 3.156,55 zł. I obejmowały opłatę sądową od pozwu w wysokości 200 zł. Wynagrodzenie pełn. stron po 900 zł , opłaty od pełnomocnictw po 17 zł. Orz wynagrodzenie biegłego 1.122,55 zł. Pozwany przegrał proces w 87 %, stąd też powinien on ponieść koszty procesu w wysokości 2.746,20 zł. Uwzględniając poniesione przez pozwanego koszty na poziomie 2.039,55 zł. Powinien on zwrócić powodowi kwotę 706,65 zł

Wobec tego, iż strona pozwana nadpłaciła zaliczkę na wynagrodzenie biegłego Sąd nakazał zwrócić jej kwotę 275,45 zł z tego tytułu.